



*Een dik jaar*  
**Julia en Ot**

Elle van Lieshout  
& Erik van Os

Met illustraties van Sandra Klaassen



RUBINSTEIN

# Dames en heren: Julia en Ot!

Zij presenteren u verhalen  
over dropjes, over oesjes,  
over woefels, over snot,  
versjes met ontploffingsgevaar,  
de leukste liedjes over God.

Verhalen over Tarzan,  
een tijgertor, de orenfee,  
de tweelingbroer van Sinterklaas,  
en wikkels bij het kerstdiner,  
over Pasen zonder haas,  
over smelten in de zomer,  
over winter zonder sneeuw  
en het temmen van een leeuw.

Over Polle, over Piet,  
over boeven die bestaan,  
maar heksen dan weer niet,  
over bergen op vakantie  
waarvoor je moet betalen.

Dames en heren: Julia en Ot  
in versjes en verhalen.



# Knappe kunsten

In de tuin van Julia en Ot is het circus.

Papa heeft een hoge hoed opgezet. 'Jongens en meisjes, dames en heren, mag ik u presenteren: Julia, zes jaar oud, toont u maar liefst twee kunsten.

Allereerst: het alfabet van A tot Z! En niet zomaar het alfabet, nee nee, Julia zegt het hele alfabet op, en wel van voor naar achter!

Julia staat op het tuinpad. 'A,' zegt ze, 'B, C.' Bij elke letter zet ze een stap naar voren. Ze stapt over het tuinpad langs de beukenhaag en het konijnenhok naar de tuintafel. Pien, het konijn, huppelt achter haar aan.

Mama, papa en Ot kijken ademloos toe.

'X, Y, Z!' roept Julia en buigt. Ze krijgt een flink applaus.

Papa roffelt op zijn knieën. 'Geacht publiek, en dan nu de tweede en laatste kunst van Julia: retteketet, het alfabet... van achter naar voor! Ja, ja, ja, doe dat maar eens na: het alfabet, van Z naar A!'

'Nee!' roept mama.

'Ja!' zegt papa.

En Julia stapt achteruit, in zesentwintig stappen van Z, Y, X, helemaal naar A.

Applaus!

Mama fluit op haar vingers. Trots gaat Julia in het publiek zitten, bij mama en Ot.

'En dan is nu: Ot,' zegt papa. 'Vier jaar oud...'

'Vier en een half!' zegt Ot.

'Neem me niet kwalijk,' zegt papa. 'En hier hebben we Ot, vier én een hálf jaar oud! Leeuwentemmer van beroep.'

Ot komt op en buigt. Meteen gaat hij weer zitten.

'Applaus voor deze mooie buiging!' roept papa.





Mama geeft Ot een kus.  
'Tot slot,' zegt papa, 'een kunst van mama.'  
Mama schrikt. 'Ik kan geen kunstje!'  
'Tuurlijk wel, kom op!' zegt papa. 'Iedereen kan kunsten.'

'Goed dan,' zegt mama. Ze denkt even na, gaat in het gras zitten en stopt haar handen in haar broekzak. Dan pakt mama een handvol blaadjes van het gras en gooit ze de lucht in. Het regent kleuren.

Zacht zegt ze: 'Hokus pokus pilatus pas, er groeien dropjes in het gras!'

'Kan niet!' zegt Julia.

Mama staat op. 'O nee? Kom maar eens kijken dan!'

Julia en Ot kruijen op hun knieën door het gras. Ze zoeken tussen de blaadjes.

'Ik heb een kip!' zegt Ot.

'Hier ligt een koe!' zegt Julia.

'Een varken,' zegt papa en stopt het in zijn mond.

'Hoe zit het, krijg ik nog applaus?' vraagt mama. 'Ik vond het zelf namelijk nogal een knappe kunst, dropjes toveren.'

'Kan ik ook, hoor!' zegt Julia. 'Je hebt gewoon dropjes in je broekzak.'

'Niet,' zegt mama, 'voel maar.'

Ot voelt in mama's broekzakken.

'Nee,' zegt hij verbaasd. Hij kijkt Julia aan. 'Echt niet!'

Julia voelt ook. Geen dropjes!

'Knap hè?' zegt mama.

'En nou klappen voor mijn toverkunst, en hard!'

Ot klappt zo hard hij kan.

Hij vond het een fantastische kunst. En een lekkere.



# Druk

‘Ot, kom op! Doe je broek aan,’ zegt papa. ‘We moeten je tas nog inpakken. Je moet nog gel in je haren. Julia moet nog een staart en...’

Ot trekt zijn broek aan. Hij laat papa maar druk doen. Daar is papa heel goed in, hij doet het elke ochtend.

‘Knoop!’ zegt Ot.

Papa kijkt wat verward maar loopt dan naar Ot. ‘Buik in!’ zegt papa.

De knoop van Ots broek gaat niet zo goed dicht. Ot houdt zijn adem in en dan lukt het, maar de broek zit wel strak! Hij kijkt naar zijn broekspijpen. Die zijn veel te kort. Tussen zijn sokken en zijn broek zit een stuk bloot heen.

‘Papa,’ roept Ot.

‘Ja, wat is er?’ Papa vliegt de keuken door met een borstel, een elastiekje en een paar schooltassen in zijn handen.

‘Heb jij een stuk van mijn broek geknipt?’

Alsof papa ineens op de rem trapt, zo plotseling staat hij stil.

‘Hoezo?’ zegt hij. Papa bekijkt Ots broek. ‘Veel te hard gegroeid,’ zucht hij, ‘trek maar uit.’ En papa vliegt al naar boven om een andere broek te halen. Bijna botst hij tegen mama op, die net de trap afkomt.

‘Nou nou,’ zegt mama.

Ot heeft net zijn broek weer uit als mama de keuken binnenloopt.

‘Hé,’ zegt ze, ‘ga jij in je onderbroek naar school?’

Ot schiet in de lach.

‘Niet doen, hoor, Ot,’ zegt Julia. ‘Je onderbroek heeft geen broekzak. Dan kun je je knickers nergens indoen.’

Papa komt de keuken weer ingerend. ‘Doe deze broek maar aan,’ zegt hij, ‘ik help je wel, stap in!’

‘Ik doe het zelf,’ zegt Ot.

Papa zucht. ‘Nee, ik help je want we moeten de tassen nog inpakken en je moet nog gel in je haar, Julia moet nog een staart en nog tandenpoetsen.’ Papa hijgt ervan. Hij heeft het maar druk met zich druk maken.





Mama knipoogt naar Ot. Ze smeert op haar gemak een cracker met kaas en neemt een slokje van haar thee. Dan smeert ze twee boterhammen, eentje met kaas en eentje met pindakaas, en doet ze in Ots tas.

‘Pak even een appel van de fruitschaal, Ot. En Julia, je hebt vandaag gym. Ik heb je tas bij de deur gezet.’

Julia knikt.

‘Nou, Ot, hop,’ zegt papa. ‘Je hebt je schoenen nog niet eens aan. En Julia, hier is je tandenborstel. Poets zelf maar vandaag, anders komen we veel te laat.’

Ot zet zijn voet op het opstapje. ‘Papa, strikken!’

Papa zucht weer. ‘Volgende keer kopen we schoenen met klittenband, hoor,’ moppert hij.

‘Doen we,’ zegt mama. ‘Ik heb nog een beter idee. Vanavond gaan we met kleren en schoenen en jassen en dassen aan naar bed. Zijn we morgenvroeg meteen klaar!’

‘Ja!’ zegt Julia.

‘Ha ha,’ zegt papa. Hij kan er niet om lachen.

Ot en Julia wel. Ze lachen zo hard dat ze bijna omvallen.

‘Pas op, hoor!’ lacht mama. ‘Zo meteen plassen jullie nog in je broek en dan moet papa alweer naar boven.’ Mama doet papa na. ‘En we moeten de tassen nog inpakken en je moet nog gel in je haar en Julia moet nog een staart en nog tandenpoetsen...’

‘En nog naar school,’ zegt Julia.

‘Ook dát nog!’ zucht mama.

# Een oesje



Ot heeft vandaag een rustdag, hij hoeft niet naar school.

‘Dan zullen we maar naar de stad gaan, een nieuwe broek kopen,’ zegt mama.

‘Krijg ik dan een ijsje?’ vraagt Ot.

Mama trekt de muts van Ot over zijn oren.

‘Het is koud, het regent, en jij wilt een ijsje?’

Ot wel. Ot wil altijd een ijsje.

‘We zien wel,’ zegt mama.

Ot huppelt naar de fiets en klimt achterop in het fietsstoeltje.

‘Brrr,’ bibbert mama. Mama heeft het altijd koud.

Ze rijmt zichzelf warm. ‘Wat is het koud, wat is het koud. Was ik maar nooit met een pinguïn getrouwd! O, wat koud. Bah, wat koud. Bah, wat is de herfst toch stout. Stout en koud en...’

‘Fout,’ roept Ot.

‘Zo is het,’ zegt mama.

Het is druk in de stad, druk met mensen, druk met winkels, druk met buggy’s, druk met drukte.

Ot houdt mama’s hand goed vast. Hij probeert de mensen die ze tegenkomen aan te tikken, maar dat is lastig. Ze lopen steeds weg.

Bomen aantikken gaat makkelijker maar bomen zijn er niet veel in de stad. Ot telt er maar drie.

Ze komen langs een snackbar.

‘Mama, mag ik een ijsje?’ vraagt Ot.

‘Straks,’ zegt mama. Ze kijkt op haar lijstje.

‘Schoenen, broek, bloemen. Wat gaan we als eerste kopen?’

‘Een ijsje,’ roept Ot.

‘Een ijsje staat niet op mijn lijstje,’ plaagt mama.

Ot denkt na. ‘Schrijf het er dan op,’ zegt hij.

‘Het mag niet op mijn lijstje,’ zegt mama. ‘Er mogen alleen maar dingen met een oe op. Hoor maar: schoenen, broek, bloemen. En ijsje is met een ij, niet met een oe, pech!’

Ot is er even stil van. ‘Dan wil ik wel een oesje,’ zegt hij.

‘Slimmerik,’ zegt mama en ze geeft Ot een kus op zijn hoofd. ‘Hier, een koesje voor jou. Eerst een koesje en dan een oesje en de rest doen we daarna wel.’

Lachend lopen ze de snackbar binnen.

‘Zeg het maar,’ zegt de man achter de toonbank.

‘Een kinderoesje graag,’ zegt mama.

De man kijkt mama aan alsof ze een broodje olifant bestelt.

‘Een kinderijsje met een oe,’ lacht mama.  
‘Een kinderoesje.’  
‘O,’ zegt de man heel serieus. Hij snapt het  
blijkbaar want hij pakt een hoorntje en schept  
een bolletje ijs.  
Ot pakt het ijsje aan en neemt een lik.  
‘Lekker oesje?’ vraagt mama.  
Ot knikt.  
Mama pakt haar portemonnee. ‘Hoeveel krijgt  
u van me?’  
‘Een oero,’ zegt de man heel serieus.  
Hij lacht niet eens om zijn eigen grapje.  
Mama betaalt. ‘Tot zoens, moeneer,’ zegt ze en  
lachend lopen Ot en mama naar buiten.

